

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010311
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:0018010311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a členov senátu JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného R. V., stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.07.2018, sp. zn. 4T/38/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. októbra 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

R. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., J. ul. č. XX, vo výkone väzby od 16.12.2017,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona ukladá sa obžalovanému trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu značky Samsung, bielej farby, s K. XXXXXX/XX/XXXXXXXX/XX s 1 ks SIM kartou O2 a 1 ks čiernej digitálnej váhy značky DIPSE BERLIN 650.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.07.2018, sp. zn. 4T/38/2018, bol obžalovaný R. V. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Trestného zákona, s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. b/, j/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

od presne neustáleného času najmenej však po dobu jeden a pol roka až do dňa 16.12.2017 do 13:48 hod. do času vykonania domovej prehliadky, vykonanej na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie OS BA V sp. zn. OS BAV-V-XX-X/XXXX- 2 Tp/126/2017 v Bratislave na nám. Hraničiarov č. 13 v byte č. XXX nachádzajúcom sa na XX. poschodí neoprávnene vyrábal metamfetamín, ktorý následne uskladňoval a po telefonickej dohode poskytol alebo bezplatne dal a ponúkal najmä v hore uvedenom byte v Bratislave na W. hraničiarov XX a jeho okolí okrem iných aj C. V., X. M., I. P., Y., I. V., T. V., V. U., pričom pred vyššie uvedenou domovou prehliadkou po výzve obv. R. V. dobrovoľne vydal 1ks sklenenú petriho misku s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 610 mg, analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa jedná metamfetamín s priemernou koncentráciou 67,3% hmotnostných, obsahujúci 411mg absolútneho metamfetamínu, čo KEÚ PZ považuje za 10-41 bežných jednotlivých dávok drogy, tiež vydal 1ks čiernu digitálnu váhu zn. DIPSE BERLIN 650, pričom zo steru z váhy boli analýzou KEÚ PZ v Bratislave zistené stopy po amfetamíne a bukálny výter zistil zhodu DNA stopy zaistenej z váhy s DNA profilom obvineného R. V., ďalej 1ks bielu plastovú nádobu, uzatvorenú zeleným plastovým uzáverom s etiketou „Hydroxid sodný“, ktorá obsahovala biely guľičkový materiál s hmotnosťou 82,10g (ph14), analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa jedná o hydroxid sodný, pri domovej prehliadke bola zaistená ako stopa č. 2 prázdna zatavená injekčná striekačka s piestom, analýzou ktorej KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že na nej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ako stopa č. 3, 2ks lekárskeho receptov „Clarinase“, stopa č. 7a bolo zaistených 4ks plastových injekčných striekačiek, analýzou ktorých bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa na nich nachádzajú stopy pseudoefedrínu, fosforu a jódu, teda všetko látok, ktoré sa používajú na výrobu metamfetamínu, ďalej bola zaistená 1ks 100ml sklenená banka zn. SIMAX, analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa v nej nachádzajú stopy po metamfetamíne, ďalej v 1ks prázdnej sklenenej liekovke bola analýzou KEÚ PZ v Bratislave zistená prítomnosť metamfetamínu a pseudoefedrínu a v 1ks plastovej nádobe v tvare gule bola zistená prítomnosť zvyšku práškoveho materiálu, pričom analýzou KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že sa jedná o fosfor, ako stopa č. 7b bola zaistená sklenená fľaštička s obsahom papierovej servítky, v ktorej sa nachádzalo 6ks sklenených varných guľičiek a homogénny tmavofialový práškový materiál, bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 1381mg, ktorého analýzou KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že sa jedná o fosfor, tiež stopa č. 7c, 1ks plastová nádoba s etiketou „PARAMAXCODtablety“ s obsahom tmavofialového práškoveho homogénneho materiálu, bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 9068mg, ktorého analýzou KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že sa jedná o fosfor, ako stopa č. 7d 1ks hnedá plastová fľaštička, uzatvorená červeným plastovým uzáverom s etiketou „Trifed Sirup“, s obsahom 40ml čírej bezfarebnej kvapaliny (ph1), ktorej analýzou KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že sa jedná o kyselinu fosforečnú, ako stopa č. 8 bola zaistená 1ks plastová fľaša utesnená mikroténovým vreckom a uzatvorená plastovým uzáverom, ktorá obsahovala 80ml čírej bezfarebnej kvapaliny (ph1), analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa jedná o kyselinu fosforečnú, ako stopa č. 9 1ks vodná fajka, v tvare fľašky Coca Cola, analýzou ktorej bola KEÚ PZ v Bratislave zistená prítomnosť kanabinoïdov, účinnej látky konope, ako stopa č. 10 bola zaistená 1ks prázdna plastová zrezaná zatavená injekčná striekačka, analýzou ktorej bola KEÚ PZ v Bratislave zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ako stopa č. 11 bola zaistená 1ks plastová fľaša uzatvorená červeným plastovým uzáverom s etiketou „Benzínový čistič“, ktorá obsahovala 120 ml čírej bezfarebnej kvapaliny (ph 0), analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa jedná o kyselinu chlorovodíkovú, tiež 1ks zelená plastová fľaša, uzatvorená červeným plastovým uzáverom s etiketou „Technický benzín“, ktorá obsahovala 0,8l čírej bezfarebnej kvapaliny, analýzou ktorej bolo KEÚ PZ v Bratislave zistené, že sa jedná o technický benzín so stopami pseudoefedrínu, ako stopa č. 12 boli zaistené obaly od liekov a gumené rukavice, ako stopa č. 13 bola zaistená 1ks kovová lyžica, na ktorej bola po vykonanej analýze KEÚ PZ v Bratislave zistená prítomnosť stôp pseudoefedrínu, následne obvinenému R. V. bolo počas prehliadky iných priestorov vykonanej na základe príkazu č. ORPZ-BAV-OKP-V-XXX/XXXX dňa 16.12.2017 v čase od 16:55 hod. v osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 207 ev. č. BL-XXX IL odňaté 1ks plastové vrecko s potlačou „IKEA“, s obsahom neznámej zelenej sušenej rastliny označené ako stopa č. 1, ktorej následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ v Bratislave bolo zistené, že sa jedná o konope o hmotnosti 1624mg s priemernou koncentráciou 3,8% hmotnostných THC, obsahujúce 62mg THC, čo KEÚ PZ v Bratislave považuje za 3-6 jednotlivých dávok drogy. Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pseudoefedrín je v zmysle nariadenia ES č. 273/2004 o prekurzoroch drog, v znení neskorších predpisov, zaradený do zoznamu určených látok kategórie 1, prílohy I, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov

do I. skupiny psychotropných látok, tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších 3 predpisov do I. skupiny psychotropných látok, kyselina chlorovodíková je v zmysle nariadenia ES č. 273/2004 o prekurzoroch drog, v znení neskorších predpisov, zaradená do zoznamu určených látok kategórie 3, prílohy I, kyselina fosforečná, technický benzín, hydroxid sodný nie sú v zmysle nariadenia ES č. 273/2004 o prekurzoroch drog zaradené do zoznamu určených látok, pričom látky ako technický benzín, kyselina fosforečná, kyselina chlorovodíková, hydroxid sodný, jód a fosfor sa bežne používajú pri výrobe metamfetamínu z efedrínu alebo pseudoefedrínu a prítomnosť stôp metamfetamínu a pseudoefedrínu na niektorých predložených stopách, ako aj prítomnosť pomocných látok a to hydroxidu sodného, jódu, fosforu, kyseliny chlorovodíkovej, kyseliny fosforečnej a technického benzínu svedčí o tom, že zaistené predmety boli použité pri príprave metamfetamínu, pričom obvinený R. V. sa takého konania dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/47/2016 zo dňa 06.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.09.2016, za takýto skutok právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky 3 mesiace a 17 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 39 ods. 1 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad vo výmere 1 rok. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu značky Samsung, bielej farby s IMEI XXXXXX/XX/XXXXXXXX/XX, s 1 ks SIM kartou O2 a 1 ks čiernej digitálnej váhy značky DIPSE BERLIN 650 s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát a napokon, podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor písomným podaním, doručeným na prvostupňový súd dňa 31.07.2018, ktoré následne aj písomne odôvodnil.

Z odvolania prokurátora je zrejmé, že toto podľa odôvodnenia smeruje proti výroku o treste, ktorý je nezákonný. Podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. a/ písm. c/ Trestného zákona, kto neoprávnene vyrobí, kúpi, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku jed alebo prekurzor a bol už za taký čin odsúdený a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov. Okresný súd pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému R. V. jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, pričom vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m/ Trestného zákona. S uvedeným záverom okresného súdu je možné sa stotožniť čo do priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/, nakoľko obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu zločinu v plnom rozsahu a jeho spáchanie úprimne oľutoval, čo preukazuje jednak jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ako aj vyjadrenie o úprimnej ľútosť nad jeho konaním, obsiahnuté v jeho záverečnej reči. Samotné priznanie a oľutovanie spáchania trestného činu obžalovaným však nemožno bez ďalšieho považovať i za tak výrazne poľahčujúcu okolnosť, že bolo možné použiť aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, keďže obžalovaný inak neprispel k bližšiemu objasneniu jednotlivých okolností skutku orgánmi činnými v trestnom konaní. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že obžalovaný R. V. sa v rámci prípravného konania k spáchaniu skutku nepriznal, iba s výhradami uviedol, že drogy u neho nájdené pri domovej prehliadke a prehliadke vozidla mal pre vlastnú potrebu, okresný súd mal teda pri ukladaní trestu vychádzať z individuálnej trestnej sadzby, ktorá je v prípade obžalovaného R. V. v rozmedzí od desiatich rokov do pätnástich rokov. Okresný súd ďalej pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného vychádzal z ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom existenciu mimoriadnych okolností odôvodňujúcich použitie uvedeného ustanovenia vzhliadol práve v priznaní obžalovaného a oľutovaní jeho konania, v skutočnosti, že obžalovaný pred zadržaním pracoval ako montér v spoločnosti DRYFOX ENERGIE, spol. s r.o. na dobu neurčitú, staral sa o maloletého syna, pričom prihliadal tiež na spôsob spáchania trestnej činnosti, na jej závažnosť, následok a na poľahčujúce okolnosti. Takto uložený trest zabezpečí podľa názoru súdu dostatočnú prevýchovu z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. V tejto súvislosti je podľa prokurátora

potrebné uviesť, že predmetné okolnosti sú v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Trestného zákona podstatné pre určenie druhu a výmery trestu (pričom s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona bolo nevyhnutné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody), avšak nepredstavujú také mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, sú len faktormi ovplyvňujúcimi výmeru trestu v medziach zákonom ustanovených hraníc trestnej sadzby za predmetný trestný čin. Odvolateľ podotkol, že priznanie a oľutovanie spáchania trestného činu obžalovaným bolo zohľadnené už pri priznaní poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona obžalovanému a skutočnosť, že pracuje a stará sa o maloletého syna nepredstavuje tak výrazne poľahčujúcu okolnosť, že bolo možné použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestnej sadzby, uvádzané v ustanovení podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona. Vo vzťahu k spôsobu spáchania trestného činu a jeho následkom je nutné uviesť, že konanie obžalovaného síce nedosiahlo závažnejšiu formu v podobe tzv. „dílovanie drog za peniaze“, avšak nemožno ho rozhodne bagatelizovať, a to najmä s poukazom na dĺžku protiprávneho konania obžalovaného a jeho rozsah, teda predaj veľkému množstvu osôb na ňom závislých, čo závažnosť jeho konania značne zvyšuje a tiež preukazuje, že sa v jeho prípade nejednalo o výnimočný excés z inak právne i morálne akceptovateľného správania. Pre druhovo zhodný zločin už bol odsúdený rozsudkom toho istého senátu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/47/2016 zo dňa 06.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.09.2016, k trestu odňatia slobody v trvaní štyri roky 3 mesiace a 17 dní so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Do kontaktu s drogami obžalovaný R. V. však prišiel už v roku 2007, kedy bol Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 1T/168/2007 odsúdený pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pričom sa v súčasnosti na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Za mimoriadnu okolnosť podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, týkajúcu sa pomerov páchatel'a nemožno rozhodne považovať ani skutočnosť, že obžalovaný R. V. platí dane, stará sa o maloletého syna, ktorého má so svojou predchádzajúcou partnerkou, ktorá je taktiež závislá na pervitíne, na ktorého konzumáciu ju naučil práve obžalovaný R. V., a ktorej bol práve preto súdom odobratý. Obžalovaný si musel a mal byť vedomý dôsledkov svojho konania už v čase páchania predmetného trestného činu, práve pre spáchanie toho istého zločinu, tým istým spôsobom. Vo vzťahu k použitiu ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (per analogiam) odvolateľ uviedol, že v zmysle zjednocujúceho stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Tpj 55/2016, zmieňovaného okresným súdom je možnosťou, nie povinnosťou súdu v prípade vyhlásenia obžalovaného o jeho vine podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku a prijatí jeho vyhlásenia podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ako i zhodných kladných odpovediach obžalovaného na otázky súdu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona. Rovnako je možnosťou, nie povinnosťou prokurátora uzavrieť s obvineným dohodu o vine treste v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok na taký postup, a preto odôvodnenie uvedeného postupu okresným súdom tým, že prokurátor bezdôvodne konanie o dohode o vine a treste odmietol, je neakceptovateľné. Nemožno opomenúť, že v čase zisťovania súdom, či procesné strany mienia uzavrieť dohodu po vine a treste, absentovalo úplné priznanie obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu. Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti má odvolateľ za to, že najnižší možný trest, ktorý mohol okresný súd obžalovanému v danom prípade uložiť, bol trest odňatia slobody v trvaní desať rokov, pre ktorého výkon ho mal zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona. Na základe všetkých uvedených skutočností preto odvolateľ navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd sám rozhodol vo veci podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a uložil obžalovanému R. V. podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere najmenej 10 (desať) rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňa stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pričom ostatné výroky navrhol ponechať nezmenené.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom v tomto písomnom podaní uviedol nasledovné:

„V prvom rade by som chcel uviesť, že podľa môjho názoru je napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/38/2018 zo dňa 30.07.2018 správny, spravodlivý a zákonný, nakoľko okresný súd správne a dostatočne zistil skutkový stav a tento správne právne vyhodnotil a posúdil a teda správne,

zákonne a spravodlivo rozhodol nielen v otázke viny, ale aj v otázke trestu a preto považujem odvolanie okresnej prokuratúry za nedôvodné.

Predovšetkým by som chcel poukázať na to, že okresný súd sa správne vysporiadal s výškou trestu, keď obžalovanému s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, nakoľko takýto postup odôvodňovali nielen okolnosti prípadu, ale aj osoba obžalovaného a jeho osobné a rodinné pomery, kde akýkoľvek iný trest by nebol trestom len pre obžalovaného, ale predovšetkým pre jeho maloletého syna, o ktorého by sa dlhší čas nemohol starať. Už zo samotného odvolania prokurátora vyplýva, že konanie obžalovaného nedosiahlo závažnejšiu formu v podobe „dílovania droga za peniaze“ a preto si myslím, že uloženie trestu obžalovaného v trestnej sadzbe, ktorú ukladá trestný zákon, by bolo neprímerane prísne. Obžalovaný si je plne vedomý svojho konania, nad ktorým už (a to nielen plačom na hlavnom pojednávaní) prejavil úprimnú ľútosť, avšak hlavným jeho prehreškom je jeho drogová závislosť, z ktorej pramenilo aj jeho nezákonné konanie a ktorej sa chce už raz a navždy, hlavne kvôli svojmu synovi, zbaviť. Ako už zo samotného vykonaného dokazovania v prípravnom konaní vyplýva, obžalovaný nebol díler v pravom zmysle slova, teda on drogy nepredával, ale on bol v podstate len obeť svojej drogovej závislosti, ktorá ho prihnala k vareniu drog hlavne pre seba a ako to už v takýchto komunitách závislých ľudí býva, aj pre varenie pre ostatných členov partie. Ľudovo povedané, raz priniesol a uvaril drogu jeden, raz druhý a raz zase tretí. Išlo o väčšiu skupinu závislých ľudí, ktorí si bohužiaľ takýmto nešťastným spôsobom pomáhali. Obžalovaný v žiadnom prípade nebol díler, ktorý by niekedy niekomu ponúkal drogu na predaj - vždy išlo v podstate o vzájomnú výpomoc v partii, čo samozrejme obžalovaného nijak z jeho konania neospravedlňuje, avšak na tieto skutočnosti poukazujem z dôvodu odôvodnenia použitia § 39 Tr. zák.

V neposlednom rade by som chcel poukázať na to, že až na svoju drogovú závislosť bol obžalovaný riadnym a platným členom spoločnosti, ktorý riadne pracoval, v žiadnom prípade nebol odkázaný na predaj drog, riadne platil dane a hlavne sa riadne staral o svojho maloletého syna, o jeho potreby a školu, pričom opakujem, že akýkoľvek vyšší trest by nebol trestom len pre obžalovaného, ale práve pre jeho syna a v žiadnom prípade by uloženie prísnejšieho trestu nespĺnilo účel generálnej a individuálnej prevencie.

V neposlednom rade mi nedá nepoukázať ani na to, že obžalovaný predmetný skutok skutočne úprimne oľutoval, že sa poučil a už chce viesť riadny a usporiadaný život so svojim synom a hlavne sa aktívne liečiť zo svojej drogovej závislosti, pričom ani drogová závislosť mu nebránila sa o syna riadne a svedomito starať.

Takisto si myslím, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. por. bol zavedený práve na takéto prípady a práve na takých obvinených - obžalovaných, ako je R. V., nakoľko tak, ako som písal vyššie, akýkoľvek iný prísnejší trest než mu bol uložený napadnutým rozsudkom by bol neprímerane prísny.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a teda na základe toho, že okresný súd správne, zákonne a spravodlivo rozhodol vo veci obžalovaného R. V. preto navrhujem, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu odvolanie prokurátora zo dňa 31.07.2018 (odôvodnené podaním zo dňa 28.08.2018) v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol“.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 05.10.2018.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka uviedla, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania s tým, že navrhuje zrušenie výroku o treste tak, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere minimálne 10 rokov so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže prvostupňový súd pochybil, pokiaľ použil inštitút § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Obhajca uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaním prokurátora, pričom sa pridrižiava argumentov, ktoré uviedol v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Poukázal na okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, jeho rodinné pomery, zvlášť zvýraznil to, že sa obžalovaný stará o maloletého syna. Obhajca má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za použitia ustanovenia 39 ods. 1

Trestného zákona je dostatočný na nápravu obžalovaného a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojho obhajcu s tým, že veľmi ho mrzí, čo sa stalo, ale už sa nedá vrátiť čas späť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 36 Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel

- a) spáchal trestný čin v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení,
- b) spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností,
- c) spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby,
- d) spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť,
- e) spáchal trestný čin pod tlakom odkázanosti alebo podriadenosti,
- f) spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku,

- g) spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil,
- h) spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil,
- i) spáchal trestný čin, odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta,
- j) viedol pred spáchaním trestného činu riadny život,
- k) pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu,
- l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,
- m) sám oznámil trestný čin príslušným orgánom,
- n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo
- o) prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny.

Podľa § 37 Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

- a) spáchal trestný čin z obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky,
- b) spáchal trestný čin ako odplatu voči inému za to, že voči páchatel'ovi plnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, najmä proti pedagogickému zamestnancovi alebo odbornému zamestnancovi,
- c) spáchal trestný čin preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd, alebo preto, aby uľahčil alebo zakryl iný trestný čin,
- d) spáchal trestný čin za živelnej pohromy alebo inej mimoriadnej udalosti vážne ohrozujúcej život alebo zdravie ľudí, iné základné práva a slobody, ústavné zriadenie, majetok, verejný poriadok alebo mravnosť,
- e) zneužil svoje zamestnanie, povolanie, funkciu alebo postavenie na dosiahnutie neoprávnenej alebo neprímeranej výhody,
- f) spáchal trestný čin verejne,
- g) spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v dome alebo byte iného,
- h) spáchal viac trestných činov,
- i) zneužil na spáchanie trestného činu osobu, ktorá nie je trestne zodpovedná,
- j) zviedol na spáchanie trestného činu mladistvého,
- k) spáchal trestný čin ako organizátor,
- l) spáchal trestný čin v spojení s cudzou mocou alebo cudzím činiteľom,
- m) bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,
- n) spáchal trestný čin ako člen skupiny osôb počas premiestňovania sa na miesto konania verejného podujatia alebo z miesta konania verejného podujatia, alebo
- o) spáchal trestný čin z dôvodu príslušnosti k športovému klubu.

Podľa § 38 Trestného zákona

- (1) Na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.
- (2) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.
- (3) Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.
- (4) Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.
- (5) Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.
- (6) Pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o dve tretiny; v takom prípade sa ustanovenia odsekov 4 a 5 nepoužijú.
- (7) Ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>

alebo podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

(8) Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 39 Trestného zákona

(1) Ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

(2) Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

a) za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania,

b) ktorý významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny alebo napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny iný pripravoval alebo sa o jeho spáchanie pokúsil tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatel'ov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny,

c) ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie,

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, alebo

e) ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo na zistení alebo usvedčení jeho páchatel'a tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine, ak vzhľadom na povahu a závažnosť ním spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania; znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní.

(3) Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť

a) trest odňatia slobody kratší ako dvadsať rokov, ak je páchatel' odsúdený za trestný čin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, genocídiu podľa § 418 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, teroristického útoku podľa § 419 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>, neľudskosti podľa § 425 ods. 2 alebo vojnového bezprávia podľa § 433 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>,

b) trest odňatia slobody kratší ako osem rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň pätnásť rokov,

c) trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov,

d) trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov,

e) trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov, a

f) trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia na dobu kratšiu ako šesť mesiacov.

(4) V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 48 Trestného zákona

(1) Trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

(2) Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

(3) Do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

a) páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie, alebo

b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

(4) Súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

(5) Pri zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>.

Podľa § 60 Trestného zákona

(1) Súd uloží trest prepadnutia veci,

a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,

b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,

c) ktorú páchatel' získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo

d) ktorú páchatel' nadobudol za vec uvedenú v písmene c).

(2) Ak vec uvedená v odseku 1 je nedosiahnuteľná alebo neidentifikovateľná, alebo je zmiešaná s majetkom páchatel'a alebo s majetkom inej osoby získaným v súlade so zákonom, môže súd uložiť prepadnutie veci takej hodnoty, ktorá zodpovedá hodnote tejto veci.

(3) Nedosiahnuteľnou vecou sa rozumie vec zničená, poškodená, stratená, odcudzená, urobená neupotrebiteľnou, spotrebovaná, ukrytá, prevedená na inú osobu s cieľom vyňať ju z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní alebo inak odstránená alebo ušetrené náklady.

(4) Trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatel'ovi.

(5) Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(6) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené prepadnutím veci,

b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu, alebo

c) súd upustil od potrestania páchatel'a.

Podľa § 73 Trestného zákona

(1) Súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> a § 40 ods. 1 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne->

predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701> alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

(2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin

a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatel'a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo

d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

(3) Ochranné liečenie neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatel'a zrejmé, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

(4) Ochranné liečenie môže súd uložiť aj popri treste alebo pri upustení od potrestania.

Podľa § 76 Trestného zákona

(1) Ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

(2) Ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

(3) Súd môže na návrh prokurátora alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu uložiť odsúdenému pred skončením výkonu trestu odňatia slobody ochranný dohľad aj bez splnenia podmienok uvedených v odseku 2, ak vzhľadom na správanie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

(4) Ochranný dohľad nemožno uložiť mladistvému a odsúdenému, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 78 Trestného zákona

(1) Ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

(2) Ak sa ochranný dohľad ukladá opätovne, a to skôr, než bol vykonaný ochranný dohľad predtým uložený, nesmie čas, na ktorý sa opätovne ukladá, spolu s doteraz nevykonaným zvyškom ochranného dohľadu predtým uloženého prevyšovať päť rokov.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním iba prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku

prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd prijal vyhlásenia

obžalovaného o jeho vine a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dôkazy len ohľadom výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný so súhlasom strán znalecký posudok z odvetvia psychiatrie ohľadom posúdenia závislosti obžalovaného na návykových látkach a boli prečítané listinné dôkazy ohľadom osoby obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky v rozsudku uvedeného obzvlášť závažného zločinu a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným zo spáchania tohto zločinu.

Odvolačný súd vzhľadom na podané odvolanie pri posudzovaní uloženého trestu zistil, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vo výroku o treste nesprávne určil prirážajúcu okolnosť a tým zároveň aj pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, čím došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku.

Prvostupňový súd obžalovanému nesprávne priznal prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, avšak prvé odsúdenie je zahladené (na obžalovaného sa hľadí, ako by nebol súdne trestaný) a druhé odsúdenie (rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/47/2016 zo dňa 06.09.2016, právoplatný dňa 07.09.2016) je zákonným znakom trestného činu, pričom v ustanovení § 38 ods. 1 Trestný zákon výslovne ukladá povinnosť súdu neprihliadať na okolnosti, ktoré sú znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty alebo umožňujú mimoriadne zníženie trestu. Rovnaká okolnosť preto nemôže byť dvakrát zohľadnená v prospech alebo v neprospech páchatel'a.

Naopak, správne prvostupňový súd obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), keďže obžalovaný od počiatku prejednávanej trestnej činnosti priznával a opakovane vyjadril nad svojim konaním aj ľútosť.

Vzhľadom ku skutočnosti, že správne mala byť priznaná obžalovanému jedna poľahčujúca okolnosť, bolo obžalovanému nutné ukladať trest podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a nie ako to urobil prvostupňový súd podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Pokiaľ sa týka použitia zákonného ustanovenia § 39 ods. 1 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, odvolací súd musí prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, keďže mimoriadne zníženie trestu v danom prípade podľa uvedeného ustanovenia Trestného zákona (§ 39 ods. 1) v žiadnom prípade neobstojí a argumenty, že obžalovaný má syna Y. V., nar. 23.03.2010, ktorý s ním žil v spoločnej domácnosti, pričom s výchovou mu pomáhala matka obžalovaného, že obžalovaný R. V. pracoval ako montér v spoločnosti H. X., s.r.o. a to odo dňa 04.12.2017, že podľa potvrdenia podal riadne daňové priznanie za rok 2016 a že súd rozhodol o zmene liečby u odsúdeného R. V. z ústavnej protitoxikomanickej liečby na liečbu ambulantnú, nemožno považovať za také výnimočné pomery páchatel'a, ktoré by mohli odôvodniť mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Na strane druhej, odvolací súd v danej súvislosti poukazuje na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, podľa ktorého, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania

viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V uvedenom zmysle sa odvolací súd stotožnil s popisom náhľadu na obžalovaného tak, ako je formulovaný v napadnutom prvostupňovom rozsudku, poukazujúc na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a rodinné pomery, absenciu prirážajúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, na jeho postoj k prejednávanej veci, doznanie a úprimné oľutovanie trestnej činnosti, vyhlásenie o uznaní viny, ktoré okolnosti vo svojom súhrne nasvedčujú možnosti a vhodnosti aplikácie zákonného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov je trestom primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej i individuálnej prevencie s tým, že vyššie uvedené pochybenia napravné v tomto rozsudku odvolací súd tým, že vo výroku o treste nepriznal obžalovanému prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, zároveň uviedol ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, ktoré pri určovaní druhu a výmery trestu malo byť správne aplikované a súčasne trest bol obžalovanému mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a nie podľa § 39 ods. 1 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (ako je uvedené v napadnutom prvostupňovom rozsudku) a odvolací súd len dodáva, že Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona), pričom účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) s tým, že pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

K odvolacím námietkam prokurátora ohľadom zaradenia obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia sa odvolací súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu, pričom je potrebné poukázať na znenie zákonného ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov, inak formulované, v súlade s individualizáciou trestu súd môže zaradiť páchatel'a na výkon trestu aj do ústavu s iným stupňom stráženia, ako má byť podľa ods. 2 zaradený, za predpokladu, že takéto rozhodnutie odôvodňujú okolnosti prípadu, najmä stupeň závažnosti skutku a miera narušenia páchatel'a. Súd tak môže rozhodnúť o zaradení páchatel'a do ústavu s nižšou mierou stráženia, ale aj s vyššou mierou stráženia. Miera narušenia páchatel'a je daná predovšetkým druhom spáchaného trestného činu, spôsobom jeho spáchania, pohnútkou, ako aj celou osobnosťou páchatel'a, v ktorej súvislosti odvolací súd opätovne upozorňuje nielen na vyššie uvedený náhľad na charakteristiku obžalovaného, ale i na fakt, že v jeho prípade sa nejednalo o typického dílera drog, ktorý by z takejto činnosti profitoval, teda zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je správne a zákonné.

Odvolací súd obžalovanému uložil v súlade s napadnutým rozsudkom aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, a to veci použitej na spáchanie trestného činu - mobilného telefónu značky Samsung, bielej farby, s IMEI 353749/06/8337372/01 s 1 ks SIM kartou O2 a 1 ks čiernej digitálnej váhy značky DIPSE BERLIN 650, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stal štát. Trestom prepadnutia veci sa odníma vlastnícke právo obžalovaného k veci, ktorá je v istom vzťahu k spáchanému trestnému činu, pričom toto právo prechádza na štát.

Odvolací súd teda zhrnutím uvádza, že takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Záverom odvolací súd uvádza, že pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku v tomto výroku a rozhodnutie o tom rozsudkom odvolacieho súdu, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku. V ostatných výrokoch (o uložení ochranného dohľadu a ochranného liečenia) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.